

Het leven *mèt 'ne awwe kloet*

Mèèèèh me lepke! Onbetwist één van de grootste carnavalshits van de afgelopen jaren. Simpel, maar ontzettend dicht bij de mensen. Dat is ook precies de hele manier van schrijven van Lou Clermonts, de schrijver van deze carnavals-hit. Op dit moment is Clermonts bezig met een dichtbundel in het Maastrichts: 'Aosem in, aosem oet vaan 't zäödsje tot de kis'.

Fiësta's, liedjes schrijven en dichten, het is heel beknopt het leven van Lou Clermonts. Nu 22 jaar geleden startte hij de groep de Fiësta's, nog steeds graag geziene gasten op feestjes. Drie jaar geleden legde hij zich toe op het schrijven van liedjes, samen met zijn kompaan Ludie van Dijk. Erwin, Hans Dupont, Neet Kepot te Kriege, ze smeken haast om een tekst van Clermonts. Logisch, als je ziet welke nummers hij in korte tijd schreef. Erwins 'Reuzeraad', het eerder genoemde 'Mèh me lepke' en 'Gloria' van Neet Kepot te Kriege zijn maar enkele van zijn succesnummers.

Lou Clermonts: dichter pur sang

Het schrijven gaat haast vanzelf bij de Maastrichtenaar. "Meestal op de wc. Daar heb ik een kladblokje en een pen liggen. Klinkt gek, maar dan zit ik echt even rustig en kom ik vaak op leuke ideeën." Alles begint bij een grote fantasie, daarna is het alleen nog een

kwestie van opschrijven. "Als ik het juiste idee eenmaal te pakken heb, gaat de rest vanzelf. Dan ben ik zo klaar."

Liedjes schrijven is al dichten natuurlijk, maar nu legt Clermonts zich vooral neer op gedichten zonder muziek. De aanleiding voor de

gedichtenbundel is ietwat tragisch. "Mijn vader is onlangs overleden en dan blijf je toch wat langer stilstaan bij bepaalde zaken. Hoe het leven is bijvoorbeeld. Daar ben ik gedichten over gaan schrijven." Geen zware kost overigens, wat je bij gedichten over 'het leven' wellicht wel zou verwachten. "In elk gedicht komt wel iets van 'ne awwe kloet. Zo was mijn vader ook, vol humor. Hij zou dit zo gewild hebben."

Clermonts beschrijft in zijn dichtbundel, die uitkomt na carnaval, het hele leven van een mens. Letterlijk vaan zaadje en eicel tot aan de dood. Niet autobiografisch overigens. Hij beschrijft "n levensverhaal vaan zoemèr 'ne mins": *"de vraag, of iech è meidske óf è jungske waor bleef pap en mam mèr beziebele, mèr in 't hospitaal zag d'n dokter: "iech zeen gèt tösse de beinsjes wiebele!"*

Nao 40 weke woort 't toch behuurlik krap, en 'ch begòs m'ch euveral te stoete, mèr geine noed, in d'n tunnel brandde opnuij leech, dáó kòs 'ch naor boete!"